

GÜLDÜREN
ve
DÜŞÜNDÜREN
ESPRİLER

© 2025, Hayat Yayıncılık, İletişim, Yapım, Eğitim Hizmetleri ve Tic. A.Ş.

Tüm yayın hakları anlaşmalı olarak Hayat Yayınları'na aittir.

Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir; izinsiz çoğaltılamaz, basılamaz.

ISBN: 978-605-151-565-6

Sertifika No: 75092

<i>Hayat Yayınları</i>	: 793
<i>Derleme</i>	: 1
<i>Kitabın Adı</i>	: Güldüren ve Düşündüren Espriler
<i>Hazırlayan</i>	: Abdullah Arıdor
<i>Yayın Koordinatörü</i>	: Erol Şahnacı
<i>Editör</i>	: Sevgi Korkut
<i>Kapak Tasarım</i>	: Yunus Karaaslan
<i>İç Tasarım</i>	: Vildan Ekşi
<i>Baskı Yeri - Tarihi</i>	: İstanbul, 2025
<i>Baskı - Cilt</i>	: Alioğlu Matbaacılık Orta Mahalle Fatin Rüştü Sokak No: 1/3-A Bayrampaşa / İstanbul Tel: (0 212) 612 95 59 Sertifika No: 45121

Hayat Yayın Grubu

Molla Gürani Mahallesi, Oğuzhan Caddesi No: 15 Kat: 3

Fındıkzade - Fatih / İstanbul

Tel: 0212 613 11 00 Gsm: 0530 259 80 96

www.hayatyayinlari.com - e-posta: hayat@hayatyayinlari.com

[X/hayatayinlari](https://www.instagram.com/hayatayinlari) [f/hayatayinlari](https://www.facebook.com/hayatayinlari)

GÜLDÜREN
ve
DÜŞÜNDÜREN
ESPRİLER

Hazırlayan
Abdullah Arıdorı

ABDULLAH ARIDORU

1973 yılında Ordu'da dünyaya geldi. 1992 yılında Ordu Kumru İmam Hatip Lisesi'nden, 1999 yılında Marmara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi'nden mezun oldu. 1993- 2009 yılları arasında Moral FM radyosunda Genel Yayın Yönetmenliği dâhil birçok görevde bulundu. 2009 yılı sonrası belediye başkan danışmanlığı ve özel kalem müdürlüğü görevlerinde bulundu.

Öğrencilik yıllarından itibaren pek çok sunuculuk ve televizyon programcılığı yapmasının yanı sıra birçok dergide makaleleri yayımlandı. Çeşitli dernek ve vakıflarda kurucu veya mütevelli olarak yer aldı.

Güldüren ve Düşündüren Espriler, Mihmandar, Bir Bayramdır Ramazan isimli kitapları da bulunan Aridoru, 2021 yılından itibaren iletişim danışmanlık çalışmalarını, kurucusu olduğu İstanbul İletişim Ofisi'nde devam ettirmektedir.

Abdullah Aridoru evli ve 4 çocuk babasıdır.

İÇİNDEKİLER

Önsöz.....	9	Allah'ın Takdirinden mi Kaçıyorsun?.....	25
Devenin Yavrusu.....	10	Seni Kılıçlarımızla Doğrulturuz!.....	25
Çok Darlaştırdın.....	10	Allah'a (c.c.) İftira Ediyorsunuz!.....	26
Hâlâ.....	10	Arkadaşını da Getir.....	26
Benden mi Çekiniyorsunuz?.....	11	Bunun Sebebi Nedir?.....	27
Kim Satın Alır?.....	12	Nasıl Hesaba Çeker?.....	27
Hayır, Hayır, Var!.....	12	O, Benden Büyüktür.....	28
Ödeştik.....	13	İnsan Kendisini Nasıl Bilir?.....	28
Kristalleri Götürüyorsun.....	13	Peygamberimizin (a.s.m.) Mirası.....	28
Otuz Üç Yaşında.....	14	Söyle Ey Nefis!.....	29
Ağrımayan Gözümün Adına Yiyorum!14		Gerisini Anlayın Artık!.....	30
Şaka Yapıyor, Diyemem mi?.....	15	Cahil Olan, Senin Kavmindir!.....	30
İşitmiyor musun?.....	16	Duydunuz mu?.....	31
Ne Kadar Bereketliymiş!.....	16	Kızımın Güzelliği.....	32
Kalbimden Anarım.....	18	Kim O?.....	32
Açların Hâlini Nasıl Anlayabilirim?18		Oyunumuzu Tamamlayalım.....	33
Yanındaki Kim?.....	19	Hastalığımı Devam Ettir Ya Rabbi!.....	33
Âşıkların Sözü.....	19	Evimi Değil, Komşumu Sattım!.....	34
Nasıl Dua Ederim?.....	19	Sana, İsteddiğin Verildi.....	34
Bu Çengeller Nedir?.....	20	Sana Şer Olarak Yeter!.....	35
Yaşlılara Ne Oluyor ki?.....	21	Neden Ölümü Sevmiyoruz?.....	35
Doktorun İşİ.....	21	Neden Burnunuzu Kapadınız?.....	36
Geçimini Kim Sağlar?.....	21	İşten Bile Değil.....	36
Herkes, Yanındakinden Verir!.....	22	Bu Göreve O Atanmalıdır.....	37
Sabaha Nasıl Çıktınız?.....	22	Hani, Nerede?.....	38
Acaba Sandıkta Ne Var?.....	22	Söyley misin?.....	38
Acı Söz Yedirmeyin de.....	23	Ona İsyandan Sakınırım.....	39
Bilgelİği Kimden Öğrendin?.....	23	Sade Yaşamamızın Sebebi.....	40
İkisini de Affeyle.....	23	Rüşvet Yerine Geçer.....	40
Sizi Uyanık Bilirdik!.....	24	Bu Harap Evde mi Oturuyorsunuz?.....	41
Sırtımdan Geçinmek mi İstiyorsunuz?.....	24	Ben Ölümünden Korkuyorum!.....	41

En Beceriksiz İnsan	42	İnşallah Ben Geldim!	62
Makbul Bir Dua	42	Daha Ne Kadar Gideceğiz?	63
Başka Bir Arzun Var mı?	43	Yemesi Kolay Olsun Diye!	63
Siz Bulduğunuz Müddetçe	45	Allah'a (c.c.) Sığırız	64
Develerimi Kalbime Bağlamam ki!	45	Bunu Kim Yıkıyor?	64
Sonunu Kendisi Hazırlıyor	46	Kaç Para Yapar?	64
Gözleriniz Ne Zaman Kör Oldu?	47	Niye Kendinize Bırakmadınız?	65
Hakkını Helâl Et	47	Saltanat Benimse.....	66
Şimdilik Senin İsmi Vermedim ..	48	En İyi Yemek	66
Onun Boynuzları Var!	49	Teşekkür Beklemeyiniz	67
Ben Fakir Değilim!	49	Hangi Yöne Sefere Gideceğiz?	68
Ben O Yüzden Ağlamıyorum	50	Herkes Yediğinden İkrâm Eder	68
Bütün Kısalar Uyanık mı?	50	Beni de Kabul Ediniz	69
Hangisi Daha Güzel?	51	Hasta Olursun Diye Korktum!	70
Neden Boşuna Para Alıyorsun?	51	Unutma!	70
Diğerinin İki Gömleği Vardı	52	Niye Sen Vermiyorsun?	71
Sizin Vasitanızla	52	Ölünceye Kadar	72
İsabet Oldu	53	İstanbul'u Niçin Fethettin?	72
Daha Güzel	53	Alçak Sesle Söyle	72
Daha Değerlisi	53	Sizden Yaşlıyım	73
Kimse Çalmasın Diye	54	Yalan Söylüyor!	73
Yumuşak Bir Ses	54	Allah Rızasını Kazanmak İçin	74
Şimdi Siz	55	Hovardalık Edenin Sonu	75
Onu 40 Yıldır Arıyorum!	55	Kılıcın Ağzı Kestikçe	75
Ne Zamana Kadar?	56	Annen Ne Giyinsin Süleyman?... ..	76
Doğru Söylüyorsun, Dersin	56	Niçin İtaat Etmediniz?	76
Şeytanın Resmi	57	Hâkimi Değil, Hadimiyiz	77
Cehenneme Gidecek Değilim!	57	Taşı Toprağı Mevlevîdir	77
Tekrar Sormanın Manası	58	Ben de Bilirim!	78
Doktora Hasta Göndermişim!	58	Senin Gibi Gammaza Lânet!	78
Âlemin Fazlalıkları	59	Görünmen Uğurlu Gelmedi	79
Arasındaki Fark	59	Besmele Çekmez	80
O Zaman Gör Kardeşliklerini!.....	59	Kiminle Savaşaçağız?	80
İhtiyar Olmuş Olsaydı	60	Seni Pek İyi Görmüyorum	80
Düğüm Atmayı İhmal Etme	60	Ne Güzel (!) Muhariplersiniz	81
Ne Tarafa Böyle?... ..	61	Bin Bir Altın Yeter	82
Siz Dışarı Çıkın	61	Hangi Düğün Daha Güzel?	82
Şunu Baştan Söylesene!	61	Sakal Yeniden Çıkar	83

Kazandığımın Yarısı	83	Diğer Nimet Nedir Acaba?.....	106
Kaç Çeşit Dost Var?.....	84	Ragıp Ağa	107
Burada Ne Yapıyorsun?	85	Domuz Eti Yemek Haramdır!.....	107
Aklıma Orada Geldi	85	Ben Daha Çok İftihar (!) Ederdim	108
Ne Gibidir?	86	Bırakın, Öyle Kalsın	108
Eğer O Seni Öldürürse.....	86	Maaşının Yarısı	108
Adama Göre Adam	87	Avrupa'yı Alt Üst Ederler!	109
Bilek ve Yürek İşi	87	Sigorta Şirketlerinin Levhaları.....	109
Ne Dediğiniz Anlaşılmıyor	88	Birazcık İnsaf Edin!	110
İmamzade'nin Günahları Senin Olsun! ..	88	Neyle Yapıldı?.....	110
Ya Boğulurlarsa?	89	Bir Örnekle Açıklayayım	111
Buyurun Cenaze Namazına!.....	90	Nasıl Huzurunuz Çıkabilirdim ki?111	
Sizin Soracağınız	91	Ahmet Müsaade Etmez.....	112
O, Hamal Ali Paşa Olur	91	Osmanlı'yı Hâlâ Yıkamadık!.....	112
Telâşlar Bu Kadar Tutuşmazdı ki!... 92		Şairin Çalındığını Bilmezdim!	113
Aptallar Defteri	93	Hiç Utanmıyor Musun?.....	113
Size de mi Yemin Ettirdi?	93	İyilik Gözü Verilmediğinden.....	114
Aynı Şeyi Hatırlatıyor!	95	Milletin Gözü Açılırsa	115
Tebrik Ederim Seni!.....	96	Kahve İçme Bahanesi	115
Çok Katı Yürekisiniz!	96	Efendimin Hiddeti	115
Ben de Yemin Edeceğim!	96	Hiç Değilse Dilin Tatlı Olsun!.....	116
Bu Kadar Çok Bile!	97	Saçınız Neden Ağardı?.....	116
Satıp Yesene!.....	98	Baksanıza!	117
Perhizine Devam Etsin.	98	Gözlüğümü Yine Nereye Koydunuz?117	
Osmanlı Beyefendiliği	99	Size Ne Getirmemi Arzu Edersiniz? 118	
Bu Adam	99	Bu Ne Demek Oluyor?	118
Eyvah, Yetişemedik!	100	Senin İsmi Ne?	119
Bana Değil, Allah'a (c.c.) Sığın	100	Biz de Onlar Gibi Kaçalım mı? ...	120
Halet İçin Ne Buyurursun?	101	Seni Selâmlıyorlar!.....	121
Görevsiz Memurlar	101	Duydu mu?.....	121
Rahat Bir Uyku Uyusam!.....	102	İftira Etmişler!	122
Neden Müslüman Olmuyor?	103	Sen Sağ Ol Paşam!.....	122
Elmas Parçası	103	Sen Zurna Çalmasını Bilir misin? 123	
Gerisini Sonra Konuşuruz	103	Bizim Aşçıbaşımız	124
Bu Ne Cesaret?	104	Kars Madalyası	124
Beş Yüz Beş Kuruş	105	Önce Siz Binmelisiniz	125
Neyse, Siz Geldiniz Ya... ..	105	En Güzel Salata Nasıl Yapılır?.....	126
Aman Üstat!	106	Sonuna Geldik, Derken.....	126

O Sadece Fil	127	Bir Cenaze mi Çıkması Lâzım? ...	144
Diğer Ayağın da.....	127	Ne Kanadını Bıraktı, Ne Kuyruğunu!	144
İçimiz Rahat Etsin!	128	Yalanınız Yok, Yanlışınız Var!	144
Oh Olsun!	128	Bir Yerinizi mi Ağrıyor?	145
Gencin Dersi	128	Siz Kimin Ayakkabılarını Boyarsınız?	145
Susmalarının Belâsı	129	Dünya İşleri	146
Kurumundan Belli!	130	Atlarıma Ne Oldu?	146
Gelmediğimi Söylersiniz!	130	Haberiniz Olsun	147
Sırtın Yere Gelmez	130	Yarın, Kurban Bayramı	147
Gözümde Çıkmadığına Şükrediyorum!	131	Ne Alırsınız?	147
Gülecek Değil Ya!.....	131	Maaşın Ne Kadar?	148
Bizim Zannetmesinler	132	Bugün Ne İş Yaptınız?	148
Şûrada mısın Evlâdım?	132	Ölülerimizle Birlikte	149
Titiz Olmasının Sebebi	133	Yeterince Yoğurdumuz Var.	149
Endişe Etmeyin Paşam	133	Yüzde İki Buçuk	150
Enver Beyin Katili	134	Evlilikten Memnun Olan Var mı? ..	150
Kardeş Değil, Arkadaşsınız	134	Özel Arabanız Yok mu?	150
Zavallı Altıncıya!	135	Peygamber Niye Gönderildi ki? ..	151
Şeytan'ın Emrini mi İcra Ederler?	135	İkincisi Kim?	151
Yerhamükellah	135	Kovdum Treni!	151
Bunu Hiç Duymadım	136	Bu Bir Suçtur	152
Girilemez	136	Saçtan mı Geçemiyorsun?	152
İstanbul'a mı Gidiyorsunuz?	137	Uğur Getirir mi?	152
Kiralık Daire	137	Hangi Duayı Yapalım?	153
Herkes Küser	138	A-Ferin	153
Gerçekten mi?	138	Fazla Kilo Almışsınız	153
Keşke	138	O Mantığa Göre	154
Telgrafınız İade Edilmiştir	139	Kanunî Zamanında	154
Siz (!) Nehri	139	Olmadığımızı Şükret!	154
Beyefendinin Suyu	140	Hâlâ Çulsuz musun Yoksa?	154
Belki	140	Kul Hakkı	155
İkisi de Çok Güzel!	140	Yanıldığımı Sanıp Yanılmışım!....	156
Banyonun Suyu	141	Bekârlık Cenneti	156
“S” Harfi Çıkmayınca	141	Allah (c.c.) Bize Fazlıyla Tecelli Etsin	156
Böyle Bir Dua	142	Merak Etmeyin	157
Hiç Yumurtlamadım ki!.....	142	O, Babandır, Baban!	157
Ayrı Bir Tabakta	143	Kaynaklar	158
Elimi Daha Yeni Yıkadım!	143		

Önsöz

Gülümsemek...

Herkes espri yapar; iyi ya da kötü, doğru veya yalandan oluşan... Peki, meşhur insanlar espri yaparlar mıydı? Onların esprileri sadece güldürmek için miydi?

Bu eserde peygamberlerin, velilerin, padişahların, sadrazamların, âlimlerin kısaca yabancıları olmadığına hatta birçok hususta kendinize örnek aldığınızı düşündüğüm insanların esprilerini bulacaksınız.

Nitekim uzmanlar günde sadece 15 dakika yapacağınız gülümseme seansı ile ömrünüzü uzatabileceğinizi, yaşam coşkunuzu güçlendireceğinizi, soğuk algınlığına karşı koruyup, şeker hastalığına, tansiyona iyi geleceğini, vücuttaki ağrıları ve stresi azaltıp, sindirime yardımcı olacağını söylüyorlar.

Anlayacağınız; “Gülmek her derde deva oluyor.” Bu eserin her safhasında bana uygun bir çalışma ortamı hazırlayan, güzel fikirleriyle eserin olgunlaşmasına büyük katkısı olan sevgili eşime duacıyım.

Güleceğiniz, ama sadece gülüp geçemeyeceğiniz esprilere hoş geldiniz.

Gülümser misiniz?

Abdullah ARIDORU

Fatih, Ocak 2025

Devenin Yavrusu

Günün birinde Peygamberimiz, bir adama:

“Seni diři devenin yavrusuna bindireceğim.” dedi.

Peygamberimizin muhatabı, şaşkınlık içerisinde:

“Ya Resulallah, ben devenin yavrusuna nasıl bineyim?” diye sordu.

Peygamberimiz (a.s.m.) şöyle karşılık verdi:

“Bütün develeri dişi deve doğurmamış mıdır?”

Çok Darlaştırdın

Bir gün Allah’ın (c.c.) rahmet ve mağfiretini, yaptığı duayla yalnız kendisine ve Allah’ın Resulüne ait kılan bir kişiye, Peygamberimiz (a.s.m.) şöyle buyurdu:

“Allah’ın (c.c.) lütuf ve rahmet dairesini çok darlaştırdın.”

Hâlâ

Peygamberimiz (a.s.m.) şöyle buyurdu:

“Bir adamın yaşı kırkı geçtiği hâlde hâlâ sevabı günahını geçmiyorsa, hayrı şerrine galip bulunmuyorsa, Şeytan bu adamın karşısına geçer, alından öper, ‘Benim sadık dostum!’ diye tebessümle bakar!”

Benden mi Çekiniyorsunuz?

Peygamberimiz (a.s.m.), bir grup kadınla sohbet ediyordu. Kureyş kadınlarından oluşan bu gruptaki kadınlar, daha fazla hak istiyorlardı. Bu arada seslerini de yükselterek Peygamberimizin sesinin üzerine çıkarmışlardı. O esnada Hz. Ömer geldi ve Peygamberimizin huzuruna çıkmak için izin istedi. Hz. Ömer'in gelmekte olduğunu duyan kadınlar, seslerini kısarak, hemen kendilerine çeki düzen verdiler. Resulullah'ın izin vermesi üzerine Hz. Ömer, içeri girdi. Resulullah Efendimiz de (a.s.m.) bu sırada gülüyordu. Hz. Ömer:

“Allah, gülmeni eksik etmesin ya Resulallah.” diyerek gülmesinin sebebini merak ettiğini imalı bir şekilde sordu.

Peygamber Efendimiz (a.s.m.):

“Yanımda olup, senin sesini işitince hemen kendilerine çeki düzen veren kadınların bu hâli tuhafıma gitti!” buyurdu.

Bunun üzerine Hz. Ömer, Peygamber Efendimize:

“Siz, çekinmelerine daha lâyıksınız.” dedi. Kadınlara da:

“Ey kendilerinin düşmanı kadınlar! Resulullah'tan (a.s.m.) çekinmiyorsunuz da benden mi çekmiyorsunuz?” diye sert çıktı.

Kadınlar da Hz. Ömer'e: “Evet, sen katı birisin!” dediler.

Bunlardan sonra Efendimiz (a.s.m.), Hz. Ömer'e dönerek şöyle buyurdu:

“Evet, ey Hattaboğlu! Allah'a yemin ederim ki Şeytan hiçbir zaman senin bir yola girdiğini görmez ki, hemen yolunu değiştirip kendisi başka bir yola girmesin!”

Kim Satın Alır?

Peygamberimizin (a.s.m.) “Zahir” isimli bir sahabesi vardı. Zahir, çölde yaşardı. Ara sıra Allah Resulüne, çöl çiçek ve meyvelerinden hediyeler getirir, Peygamberimiz de onu çölde lâzım olabilecek hediyelerle sevindirirdi. Efendimizin şakalaştığı sahabelerinden biri olan Zahir için Peygamberimiz:

“Zahir, bizim çölümüz, biz de onun şehriyiz.” buyururdu.

Ticaretle uğraşan Zahir, yine bir gün bir şeyler satmak amacıyla şehre gelmişti. Peygamber Efendimiz, o görmeden arkasından gelip kollarından tuttuktan sonra gözlerini kapadı. Zahir, telâşlı bir şekilde:

“Kimsin? Beni bırak!” diyerek geri döndü. Peygamberimiz olduğunu görünce de sevindi ve başını, şefkatli sinesine koydu.

Peygamberimiz, şakasına gülümsedi ve çevresine seslendi:

“Bu köleyi kim satın alır?”

Bu soruya Zahir:

“Pek alıcı bulamazsınız, benim ne değerim olabilir ki?” diye cevap verince, Peygamberimiz şöyle buyurdu:

“Sen görünüşte belki öylesin; fakat Allah katında değeri yüksek, pahası ağır birisin...”

Hayır, Hayır, Var!

Ümmü Eymen isimli bir kadın; “Ya Resulallah, kocam, sizi davet ediyor.” dedi.

Peygamberimiz:

“Kocanız, iki gözünde de beyazlık olan adam mı?” diye sordu.

Kadın: “Hayır, onun gözünde beyazlık yok.” diye cevap verdi. Peygamberimiz tekrar:

“Hayır, hayır, var!” dediğinde kadın yine:

“Hayır, yok.” diye cevap verdi.

Bunun üzerine Peygamberimiz buyurdu ki:

“Gözünde beyazlık olmayan kişi olur mu?”

Ödeştik

Peygamberimiz, eşleriyle de şakalaşırdu. Hatta Hz. Aişe validemizle şakalaştığı gibi, yarış bile yapardı.

Birinci yarışta Hz. Aişe annemiz, Onu (a.s.m.) geçmişti. İkinci yarışta ise Peygamberimiz, Hz. Aişe annemizi geçmiş, sonra da tebessüm ederek şöyle buyurmuştu:

“Ödeştik!”

Kristalleri Götürüyorsun

Peygamberimiz (a.s.m.), hanımlarıyla birlikte yolculuk yapıyordu. Bir ara, “Enceşe” isimli bir köle, şiirler okuyarak hanımların bindiği develeri hızlandırınca Peygamberimiz (a.s.m.), şöyle buyurdu:

“Enceşe, dikkatli ol. Kristalleri götürüyorsun.”

Otuz Üç Yaşında

Hz. Hasan rivayet ediyor:

Bir gün Resulullah'a yaşlı bir kadın geldi ve:

"Ya Resulullah, beni cennete koymasın için Allah'a dua et." dedi. Peygamberimiz de: "Ey falanın annesi! Yaşlı kadınlar cennete girmeyecek." buyurunca kadın ağlayarak oradan ayrıldı.

Resulullah (a.s.m.), sözündeki inceliği şu açıklamasıyla daha da anlaşılır yaptı:

"Ona haber verin: Yaşlı kadınlar böyle yaşlı olarak cennete girmeyecek, genç olarak 33 yaşında girecekler."

Ağrımayan Gözümün Adına Yiyorum!

Süheyb'in (r.a.) açlık canına tak etmişti. Bir yandan da tek gözü ağrımaya başlamıştı. Çevresine sürekli gözünün ağrıdığını söylüyordu. Süheyb (r.a.), Medine'ye gelince önüne konan hurmaları hemen yemeye başlamıştı. Bunun üzerine Peygamberimiz (a.s.m.), şöyle sordu:

"Bir gözün ağrıyor, hem de yaş hurma yiyorsun Süheyb!"

Efendimizi (a.s.m.) tebessüm ettiren şu karşılığı verdi Süheyb (r.a.):

"Ya Resulallah, ben yaş hurmayı, ağrımayan gözümün adına yiyorum!"

Şaka Yapıyor, Diyemem mi?

Nuayman (r.a.), şakayı seven biriydi. Arkadaşı Süveybit'e (r.a.) karnının acıktığını söyleyerek ondan bir şeyler istedi. Süveybit (r.a.) ise Ebu Bekir'in (r.a.) gelmesinin gerekli olduğunu, ona şimdilik bir şey veremeyeceğini söyledi. Bunun üzerine Nuayman (r.a.):

“Ya bana karnımı doyuracak bir şeyler verirsin ya da seni köle diye satarım!” dedi. Süveybit (r.a.), bu söze şu karşılığı verdi:

“Sen beni köle diye satarsın da benim ağızım dilim yok mu? Ben köle değilim, şaka yapıyor, diyemem mi?”

Yaparsın, yapamazsınlar çoğalınca Nuayman (r.a.), kendilerini tanımayan, az ötede deve otlatan kişilerin yanına gidip:

“Size bir köle satmak isterim, alır mısınız?” dedi. Onlar da:

“Şayet köleni deveyle değiştirirsen alırız.” dediler. Nuayman (r.a.):

“Yalnız, kölemin ezberlediği bir çift söz var; kime satsam ‘Ben köle değilim, şaka yapıyor.’ diyerek kendini kurtarıyor. Eğer ona inanmayacaksanız satayım.” dedi. Onlar ise:

“Sen fiyatını söyle, gerisine karışma.” dediler. Nuayman da (r.a.):

“Fiyatı, 10 deve.” dedi.

“Kabul.” dediler. Alıcılar, az sonra da Bedir Gazisi Süveybit'in (r.a.) başına kölelik işareti koydular. Süveybit'in (r.a.):

“Bu, benim arkadaşımdır, size şaka yapıyor.” sözlerine:

“Biz senin bulduğun bu oyunu önceden haber aldık, yürü bakalım!” diyerek alıp develerin yanına götürdüler. Hz. Ebu Bekir (r.a.) durumdan haberdar olur olmaz Nuayman'ın (r.a.) aldığı 10 deveyi götürerek Süveybit'i (r.a.) geri aldı. Bu şaka daha sonra Peygamberimize anlatılınca o da (a.s.m.) tebessüm etti.